

تأثیر ضایعات چای در کمپوست کردن پوست درخت خرد شده و خرد نشده و اثر مخلوط ها در رشد گل جعفری پاکوتاه (*Tagetes patula*)

محمد نقی پاداشت

عضو هیات علمی ایستگاه تحقیقات گل و گیاهان زینتی لاهیجان

مقدمه

کمپوست کردن عبارت از تجهیزه یا شکستن مواد آلی توسط مجموعه ای از میکروارگانیسم ها در یک محیط گرم، مرتبط و هوادار است، هر چقدر اندازه ذرات مواد اولیه کوچکتر باشد سطح بزرگتر برای حمله میکروارگانیسم ها فراهم خواهد شد ولی اگر این ذرات خیلی کوچک یا بزرگ باشد به ترتیب یا شرایط بی هوازی حاکم خواهد شد و یا فرآیند کمپوست شدن به سبب کاهش سطح قابل دسترس میکروارگانیسم ها به آهستگی انجام شده یا متوقف می گردد، نسبت $\% / \%$ مواد آلی اولیه جهت کمپوست کردن بهتر است بین ۳۵-۲۵ باشد. ساده ترین روش تعادل نسبت $\% / \%$ مخلوط کردن مواد مختلف با یکدیگر است که میزان $\% / \%$ متفاوتی دارند (۵۰). بهم زدن و زیر و رو کردن مواد آلی در حال کمپوست شدن جهت تجهیزه یکنواخت لازم است، بهم زدن ممکن است هر روز، دو بار در هر هفته، هر هفته یکبار یا هر دو هفته یکبار انجام شود (۶۰-۶۱). پوست درخت و سایر مواد آلی که دارای ترکیبات سمی برای گیاه می باشند و یا خاصیت بلوکه کردن نیتروژن معدنی به صورت نیتروژن آلی (Nitrogen Immobilization) را دارند نیاز ضروری به کمپوست کردن دارند (۱۰). روشهایی برای اجتناب از آلی شدن نیتروژن در زمان کمپوست کردن پوست درخت بوجود آمده است و مشکل سمیت آلوباتی در ارتباط با پوست درخت تازه می باشد، در فرآیند کمپوست کردن قابلیت نگهداری رطوبت در پوست درخت بهبود می یابد (۸). وردونک و همکاران (۱۹۸۵) اثر ضایعات تباکو را به عنوان منبع نیتروژن دار و فعل کننده فرایند کمپوست کردن پوست درختان مورد آزمون قرار داده و نتیجه گرفتند که ضایعات تباکو به نسبت ۱۰ و ۲۰٪ / بهترین اثر را در کمپوست کردن پوست درخت داشته است (۱۰) پاداشت (۱۳۷۷) اثر آزو لا را در کمپوست کردن پوست درخت گردد و مشخص کرد که ضایعات چای نسبت $\% / \%$ می تواند باعث سهولت عملیات کمپوست کردن مواد آلی که نسبت $\% / \%$ بالایی دارند استفاده کرد (۲۰-۲۱) بر اساس آمار منتشر پایینی دارد که می توان از آن در کمپوست کردن مواد آلی که نسبت $\% / \%$ بالایی دارند استفاده کرد (۲۰-۲۱) بر اساس آمار منتشر نشده روزانه حدود ۳۰ تن پوست درخت به صورت ضایعات در کارخانه چوب و کاغذ ایران (شهرستان تالش استان گیلان) تولید می شود همچنین از سالهای ۱۳۶۲-۱۳۷۸ مقدار تولید ضایعات چای بین ۱۰-۴۰ هزار تن در سال در نوسان بوده است. در این تحقیق اثر ضایعات چای در کمپوست کردن پوست درخت خرد شده و خرد نشده و در مقایسه با مواد نیتروژن دار مورد ارزیابی قرار گرفت زیرا قطعات بزرگ پوست درخت پهن برگان عملیات کمپوست کردن را با مشکل مواجه می کند و با کشت گل جعفری پاکوتاه به عنوان گیاه محک ، ویژگیهای مخلوط های کمپوست مورد بررسی قرار گرفتند.

مواد و روشهای

ضایعات چای تازه از کارخانه های تولید چای سیاه لاهیجان و پوست درختان پهن برگ حاوی حدود ۵۰٪ / پوست درخت بید، ۱۵٪ / پوست صنوبر و ۲۵٪ / پوست راش ، توسکا، مرز واپرا، از کارخانه چوکا تالش استان گیلان به ایستگاه تحقیقات گل و گیاهان زینتی لاهیجان انتقال داده شد. ضایعات چای به نسبت حجمی ۰،۰۵،۰۰۷۵ و ۰،۰۱٪ / با پوست درخت خرد شده و خرد نشده مخلوط گردید. به پوست درخت خرد شده و خرد نشده خالص $2/3$ کیلوگرم نیتروژن اضافه شد. پس از مرتبط کردن در جعبه های یک متر مکعبی چوبی ریخته و هر ۱۰ روز یکبار بهم زده شدند و هر هفته دو بار درجه حرارت کمپوست کردن در گیری شد. پس از ۳ ماه، عملیات کمپوست سازی قطع شد و نمونه برداری از هر جعبه (تیمار) صورت گرفت و خصوصیات فیزیکی (۱۱) و شیمیایی آنها اندازه گیری شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۹ تیمار و چهار تکرار اجرا گردید. از نمونه ها عصاره گیری آبی انجام شد و هدایت الکتریکی و پ. هاش اندازه گیری شد و در عصاره آبی کشت بذر شاهی

(*Lepidium sativum*) انجام شد و شاخص سمیت محاسبه گردید(۳). در مخلوطهای کمپوست کشت گل جعفری با کوتاه انجام شد و پس از ۳ ماه وزن تر و خشک اندام هوایی، ارتفاع، تعداد شاخه‌های جانبی، قطر کاسه گل و تعداد گل باز شده ثبت گردید. آزمایش در قالب طرح کامل‌تصادفی با ۹ تیمار و ۴ تکرار اجرا گردید و در هر تکرار ۴ گیاه کشت شد و جملاً ۱۴۴ گیاه مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج نشان می‌دهد که پ. هاش (pH) تمامی کمپوستها در دامنه بین ۷/۷-۶/۶ قرار دارد و این نتیجه در فرآیند کمپوست سازی منطقی است هدایت الکتریکی (EC) پوست درخت و مخلوط‌های آن با ضایعات چای کمتر از m^5 ۱ بود و این ویژگی برای پرورش گیاهان زینتی و سبزیجات بسیار با ارزش است. شاخص سمیت تمامی تیمارها مطلوب بود (شاخص سمیت کمتر از ۷۵٪ از نظر استاندارد استرالیا مناسب نیست) شاخص سمیت ضایعات چای تازه حدود ۳۰٪ است و به همین علت قابل استفاده برای کشت گیاهان نیست. غلظت نیتروژن با افزایش ضایعات چای به پوست درخت افزایش می‌یابد، این افزایش غلظت در پوست درخت خرد نشده بیشتر از پوست درخت خرد می‌باشد، این دامنه تغییرات در مورد کربن آلی، نسبت N/^C و سایر عناصر اندازه گیری شده نیز مشاهده گردید. افزایش ضایعات چای به پوست درخت خرد شده و خرد نشده باعث افزایش جرم مخصوص ظاهری، درصد حجمی آب و درصد ذرات جامد شده و در مورد درصد حجمی هوا و ظرفیت نگهداری آب روند عکس مشاهده گردید. افزایش درصد حجمی آب در پوست درخت خرد نشده بیشتر از پوست درخت خرد شده بود. اندازه گیری درجه حرارت نشان داده است که افزایش ضایعات چای به پوست درخت باعث افزایش درجه حرارت شده است و این حاکی از فعالیت بهتر میکرو ارگانیسم‌های گرمادوست می‌باشد. پایین ترین شاخصهای رشد در کمپوست پوست درخت خرد شده و خرد نشده خالص مشاهده گردید و وزن خشک اندام هوایی به عنوان یک شاخص بسیار خوب نشان می‌دهد که پوست درخت خرد شده و خرد نشده اثر بسیار منفی در رشد گل جعفری داشته است. بالاترین وزن خشک اندام هوایی گیاه در تیمارهای ۹ و ۱۰ و ۵ و ۴ و ۳ (شرح تیمارها در جدول مقایسه میانگین آمده است) بدست آمده و گیاهان موجود در تیمارهای ۹ و ۱۰ و ۳ حدود ۲۰ روز زودتر از سایر تیمارها شروع به گلدهی کردند و در این تیمارها تعداد گل باز شده و تعداد شاخه‌های جانبی نیز بیشتر از سایر تیمارها بود. نتایج نشان می‌دهد که افزایش ضایعات چای به مقدار ۵۰ و ۷۵٪ به پوست درخت خرد شده و خرد نشده می‌تواند فرآیند کمپوست شدن را به خوبی تسريع بخشد و اثری شبیه به آزولا در کمپوست کردن پوست درخت دارد (۱ و ۲).

نتیجه گیری

کاهش غلظت نیتروژن در مخلوط‌های ضایعات چای با پوست درخت خرد شده در مقایسه با مخلوط‌های ضایعات چای با پوست درخت خرد نشده مربوط به وجود درصد بیشتر چوب در پوست درخت می‌باشد زیرا به هنگام جداسازی پوست از تنہ درختان مقداری چوب نیز جدا شده و در مخلوط با پوست وجود دارد و وقتی پوست درخت خرد می‌شود درصد بیشتری چوب از الک عبور کرده و وارد نمونه‌ها می‌شود و همچنین جرم حجمی هنگام مخلوط کردن آن با ضایعات چای بیشتر از پوست درخت خرد نشاست، بوده و به همین دلیل دامنه تغییرات غلظت نیتروژن متفاوت است این تغییرات در کربن آلی و نسبت N/^C و سایر عناصر ذر مشاهده می‌گردد. این عامل باعث شده است که دامنه تغییرات در خصوصیات فیزیکی نیز کاملاً یکنواخت نباشد مثلًاً افزایش ضایعات چای به پوست درخت خرد نشده باعث افزایش جرم مخصوص ظاهری کمپوستها شده است ولی این افزایش در پوست درخت خرد شده بمراتب بیشتر است این رویداد در مورد درصد حجمی آب نیز صادق است ولی روندی معکوس دارد. نسبت N/^C پوست درخت خرد شده و خرد نشده خالص پایین تر از حد استاندارد است ولی به نظر می‌رسد افزودن مواد نیتروژن دار (کود اوره) باعث کاهش قابل توجه این نسبت شده است و در اینجا نسبت N/^C کمپوست برای ارزیابی درجه رسیدگی آن رضایت بخش نیست (۲). نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که ضایعات چای به نسبت ۵۰ و ۷۵٪ می‌تواند فرآیند کمپوست کردن پوست درخت خرد شده و خرد نشده را در مقایسه با مواد نیتروژن دار به خوبی تسريع بخشد و

می توان بدون کاربرد مواد نیتروژن دار عملیات کمپوست سازی را انجام داد و نتیجه مهم دیگر اینکه ضایعات چای می تواند پوست درخت خرد نشده را که دارای قطعات بزرگ پوست می باشد به خوبی فرآیند کمپوست کردن را حاکم کند و نیازی به خرد کردن پوست درخت نمی باشد و این نتیجه در کاربرد این ضایعات به صورت تجاری بسیار اهمیت دارد زیرا نیازی به دستگاههای خردکننده که خود مستلزم هزینه و سرمایه گذاری است نمی باشد و از طرف دیگر مواد نیتروژن دار مورد استفاده قرار نمی گیرد.

جدول ۱- مقایسه میانگین شاخصهای رشد گل جعفری پاکوتاه

شماره تیمار	مخلفوهای کمپوست (تیمارها)	وزن تو اندام هوایی (g/plant)	وزن خشک اندام هوایی (g/plant)	ارتفاع گیاه (cm)	شاخص جانبی (No./plant)	قطر کاسه گل (cm)	گل باز شده (NO/plant)
۱	پوست درخت خرد نشده ۱۰۰% Unshredded bark	۵۲/۶۴d	۶/۹۵d	۲۹/۷۵d	۵/۷-d	۱/۵۲b	۷۵-d
۲	+٪۷۵ ٪۲۵ ضایعات چای 75%Unshredded bark+ 25% Tea wastes	۹۳/۱۵bc	۱۰/۸-bc	۳۴/۲۵ab	۸/۳۸cd	۲/۰۷ab	۱/۲۴bcd
۳	+٪۵۰ ٪۵۰ ضایعات چای 50%Unshredded bark+ 25% Tea wastes	۱۱۱/۶-abc	۱۲/۲۶abc	۳۲/۴۴bcd	۱۰/۲۵bc	۲/۱۹a	۲/۲۸Ab
۴	+٪۲۵ ٪۷۵ ضایعات چای 25% Unshredded bark+ 75%Teawastes	۱۴۰/۱۸fa	۱۵/۳۷a	۳۲/۹۹bcd	۱۹/۰a	۱/۹۴ab	۲/۰۹a
۵	٪۱۰۰ ضایعات چای 100% Tea wastes	۱۲۱/۹۹ab	۱۲/۱۷ab	۳۱/۱۲bcd	۱۳/۰-fab	۱/۹۸ab	۲/۱۹ab
۶	٪۱۰۰ پوست درخت خرد شده 100% Shredded bark	۷۷/۸۲cd	۸/۸۷cd	۳۰/۱۶cd	۵/۵-d	۱/۹۶ab	۰/۹۱cd
۷	+٪۷۵ ٪۲۵ ضایعات چای 75% Shredded bark + 25% Tea wastes	۱۰۱/۵۹bc	۱۱/۱۸bc	۳۲/۲۱bc	۸/۳۸cd	۱/۹۵ab	۱/۰-bc
۸	+٪۵۰ ٪۵۰ ضایعات چای 50% Shredded bark + 50% Tea wastes	۱۴۴/۱-a	۱۶/۰۷a	۳۶/۴۴a	۱۲/۰ab	۲/۲۰a	۲/۰۹a
۹	+٪۲۵ ٪۷۵ ضایعات چای 25% Shredded bark + 75% Tea wastes	۱۴۶/۷۷a	۱۵/۸۳a	۳۲/۹۱bcd	۱۴/۴۴a	۱/۰-fab	۲/۳۸ab

منابع مورد استفاده

- ۱- پاداشت دهکایی، محمد نقی. ۱۳۷۷. بررسی برخی ویژگیهای کمپوست به منظور کشت و کار گلخانه ای. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، دانشکده کشاورزی کرج، ایران.
- ۲- پاداشت دهکایی، محمد نقی، خلیقی، احمد، و کاشی، عبدالکریم. ۱۳۷۹. اثر آزو لا در کمپوست کردن پوست درخت، ضایعات چای و پوست برتنج (خلاصه مقاله). دومین کنگره علوم باگیانی ایران. صفحه ۳۳۷.
- ۳- 1996 . Australian Standard . Potting mixes . AS 3743.
- ۴- Dalzell, H. W., A.J. Biddlestone, K.R. Gray, and K.Thurairajan. 1987. Soil management: Compost production and use in tropical and subtropical environments. FAO soils Bulletin 56.
- ۵- Anonymous. 1978. Soil management: Organic recycling in asia. FAO Soil Bulletin 36.
- ۶- Garcia, C., T. Hernandez, and F. Costa. 1990. The influence of composting and maturation processes on the heavy - metal extractability for some organic wastes. Biological wastes 31: 291-301.
- ۷- Harada, Y., and A.Inoko. 1980. Relationship between cation - exchange capacity and degree of maturity of city refuse composts . Soil Sci. Plant Nutr. 26(3): 353- 362.
- ۸- Hoitink, H.A.J.Y. Inbar , and M.J. Boehm . 1991. Status of compost - amended potting mixes naturally suppressive to soilborne diseases of floricultural crops. Plant Disease 75(9) : 869 - 873.
- ۹- Wooton , R.D., F.R.Gouin , and F.C.Stark. 1981. Composted, digested sludge as a medium for growing flowering annuals.J.Amer . Soc.Hort . Sci. 106(1): 46- 49.
- 10- Verdonck, M. DeBoodt, P. Stradiot ,and R.Penninck. 1985. The use of tree bark and tobacco waste in agriculture and Horticulture .pp.203-215.In: Gasser, J.K.R.(ed) Composting of Agricultural and other wastes. Elsevier Applied Science publishers. London and Newyork.
- 11- Verdonck , O., and R. Gabriels. 1992. I.Reference method for the determination of physical properties of plant substrates. II. Reference method for the determination of chemical properties of plant substrates. Acta Horticulturae. 302: 169- 179.